

[Nyboe Andersen.]

mærkninger, der er gjort af hr. Auken, hr. Maigaard og måske andre om vismandsrapporten, efter min mening er udtryk for en ensidig udnyttelse af denne rapport. Det er der andre der har været inde på, hr. Niels Helveg Petersen bl. a. Jeg minder om, at hr. Maigaard, som citerede en hel del fra rapportens side 43, glemte at citere, at man understreger, at valutamæssigt samarbejde vil fjerne den store risiko for valutaspækulationer, og at det vil have store fordele for os. Han glemte også at citere, så vidt det gik op for mig, at det sikkert — efter vismændenes opfattelse — vil vare længe, før der sker en fuldstændig fastlåsning af valutakurserne, og at det mest sandsynlige er, at der i en lang periode stadig vil være muligheder for enkelte ændringer, hvis det er nødvendigt. I øvrigt vil jeg understrege, at vismændene jo fremhæver nødvendigheden af en devaluering med en omfattende streng følgelovgivning. Det er der også andre talere der har været inde på.

Til sidst et par bemærkninger til hr. Frode Jakobsen. Hr. Frode Jakobsen sagde, at hvis vi kommer ind i EF, vil vi dér komme til at kæmpe en kamp mod et samfundssyn, som ikke er vores, og i den kamp vil der være hårdt brug for, at vi har forbundsfæller. Må jeg først sige, at jeg føler ikke, at vores samfundssyn — og jeg tror ikke, hr. Frode Jakobsen og mit er synderligt forskellige — er afgørende forskelligt fra f. eks. det britiske. Jeg mener, at britisk demokrati har haft en afgørende indflydelse på Danmarks demokratiske udvikling, og her tænker jeg både på udviklingen i det politiske demokrati og på, hvad hr. Frode Jakobsen og jeg vil forstå ved det folkelige danske demokrati. Denne indflydelse fra britisk demokrati kom ikke mindst i stand, efter at Grundtvig havde haft sit lange ophold i England i 1820'erne og kom hjem meget optaget af, hvad han dér havde lært om både politisk og folkeligt demokrati.

Jeg tror, at i alle praktiske spørgsmål, hvor vort samfundssyn skal stå sin prøve i et kommende samarbejde inden for EF, vil det vise sig, at vi ikke vil savne forbundsfæller, og jeg tænker ikke bare på briterne og naturligvis på nordmændene, som også jeg i højeste grad håber at vi får med i EF, men også på et samarbejde på tværs af lan-

dene mellem f. eks. de socialdemokratiske partier, mellem de liberale partier. Dér tror jeg ikke at forskellen i samfundssyn vil være så vældig.

Jeg er enig med hr. Frode Jakobsen i, at det er et afgørende spørgsmål, hvordan vi bedst fremmer vort samfundssyn, men hvad er det at fremme dette samfundssyn? Betyder det, at vi skal hæge om det herhjemme hos os selv, lave sådan et lille folkeligt reservert, hvor man hygger sig i smug? Jeg tror ikke, at man ved en sådan rent defensiv holdning kan værne om vort samfundssyn. Jeg tror, det er nødvendigt, hvis dette samfundssyn skal leve, at vi får det til at gro ved at være aktive, ved at vise det udadtil, ved at lade det stå for en frisk brise i et samarbejde med andre lande, hvor vi måske møder et samfundssyn, der ikke er ganske som vort. Og kan det ikke bestå den prøve, hvad er så til syvende og sidst styrken i dette samfundssyn?

Hilmar Baunsgaard: Der er ofte i debatten omkring fællesmarkedet og Danmarks forhold hertil en trang til at give udtryk for bekymringer på en sådan måde, at det står klart for tilhørerne — i hvert fald for tilhørere, der ikke er fortrolige med området, man beskæftiger sig med — at det dermed er dokumenteret, at der vil ske skade. Blandt de argumenter af denne art, der blev ført frem i dag, var også et, der gik ud på, at vi ville få en ensretning af vort uddannelsesvæsen, underforstået en sænkning af vort uddannelsesniveau.

Jeg ved ikke, hvorfra en så defaitistisk og, forekommer det mig, højst urealistisk opfattelse kan stamme. Jeg forstår det ikke, slet ikke på baggrund af, at tiden efter anden verdenskrig i kraft af velstandsstigningen og trafikudviklingen har budt på muligheder, som ingen sinde før, for ungdommen til at rejse, og ungdommen fra Nordeuropa har i særlig grad udnyttet disse forhold. Talrige meningsudvekslinger blandt europæisk ungdom ved læreanstalter, ved konferencer, under ferieophold osv. vil ikke kunne bremse en videreudvikling mod højnelse af uddannelsesniveaut hverken i Danmark eller i andre lande.

Videnskaben, den videnskabelige uddannelse, den videnskabelige forskning? Ja men netop inden for videnskaben er internatio-